

UZASADNIENIE UCHWAŁY

Pan Józef Oźga wnioskiem z dnia 6 kwietnia 2004 r. zwrócił się o „umorzenie podatku od środków transportu za 2003 r.” Na podstawie tego wniosku zostało przeprowadzone postępowanie podatkowe mające na celu ustalenie aktualnej sytuacji materialnej i rodzinnej podatnika – przedsiębiorcy. Po przeprowadzonym postępowaniu w dniu 11 maja 2004 r. została wydana decyzja organu podatkowego znak Fn.3103-4/04 odmawiająca umorzenia zaległości podatkowych.

Powyższą decyzję podatnik zaskarżył do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Białymstoku wskazując na trudną sytuację finansową oraz zły stan zdrowia. Po rozpoznaniu sprawy decyzją 405.175/Ah/VI/04 z dnia 30 czerwca 2004 r. Kolegium uchyliło w całości zaskarżoną decyzję i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji.

W dniu 12 lipca 2004 r. postanowieniem zostało wszczęte z urzędu postępowanie w sprawie umorzenia podatku od środków transportowych za 2003 r. Po zebraniu materiału dowodowego i umożliwieniu stronie zapoznania się z aktami sprawy w dniu 10 sierpnia 2004 r. została wydana decyzja odmawiająca umorzenia zaległości podatkowych za 2003 r., która to została zaskarżona przez podatnika do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Białymstoku.

W postępowaniu odwoławczym do Samorządowego Kolegium Odwoławczego Pan Józef Oźga zarzuca Wójtowi „dopuszczenia się stwierdzenia nieprawdy” oraz podważa fakt zapisu „podatnik nie wyraził woli ani też nie zaproponował, warunków które doprowadziłyby do kompromisu i zajęcia stanowiska co do likwidacji zaległości i odpowiadałyby obydwu stronom”.

Z całości akt postępowania administracyjnego wynika, że wszczynając po raz drugi postępowanie organ zażądał przedstawienia zaświadczenia o zarobkach żony z zakładu pracy oraz zaświadczenia o stanie zdrowia podatnika. Podatnik przedstawił zaświadczenie o zarobkach żony z zakładu pracy oraz zaświadczenie lekarskie z dnia 22 lipca 2004 r. o następującej treści „ w/w leczony jest w tutejszym ośrodku zdrowia z powodu choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa od 1990 r. do 2001 r.”. Innych dokumentów, na podstawie

których miałby udowodnić swoją sytuację materialną i rodzinną nie przedłożył - a szkoda, bowiem to na podatniku, a nie na organie podatkowym ten obowiązek spoczywa. Następnie postanowieniem z dnia 23 lipca 2004 r. organ wyznaczył podatnikowi termin do zapoznania się i wypowiedzenia się w zakresie zebranego materiału dowodowego w przedmiotowej sprawie. Podatnik nie wniósł zastrzeżeń, nie wnioskował też o uzupełnienie dowodów.

Przekazując całość akt do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Białymstoku organ podatkowy ustosunkował się do przedstawionych przez podatnika zarzutów wskazując w piśmie z dnia 06.09.2004 r. w zakresie stanu zdrowia podatnika – jedynie fakt dostarczenia zaświadczenia o leczeniu w latach 1990-2001 z powodu choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa. Organ podatkowy w swej treści nie zajął się oceną stanu zdrowia, bo ta należy do lekarza. Ponadto, zapis „podatnik nie wyraził woli ani też nie zaproponował warunków, które doprowadziłyby do kompromisu i zajęcia stanowiska co do likwidacji zaległości i odpowiadałyby obydwu stronom” odnosi się do postawy Pana Oźgi w związku z kolejnymi żądaniami umorzeń traktując je jako metodę zwolnienia się z podatku.

Komisja Rewizyjna badając sprawę ustaliła, że na przestrzeni lat 2001 – 2003 podatnik otrzymał pomoc publiczną na kwotę 10.022,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy dwadzieścia dwa złote). Raz jeden wystąpił z wnioskiem o przesunięcie terminu płatności, który został załatwiony po myśli podatnika, jednak w odroczonym terminie podatek nie został wpłacony.

Podatnik nie czynił żadnych starań w zakresie zmniejszenia dolegliwości podatkowych z tytułu podatku od środków transportowych, mimo nie prowadzenia działalności (zgodnie z oświadczeniem złożonym do SKO) od 2000 roku przedmiot opodatkowania uparczywie przetrzymywał. Decyzję o wykreśleniu z ewidencji działalności gospodarczej podjął 19.10.2005 r., wykreślono wpis z ewidencji działalności gospodarczej decyzją Nr Fn.6412-7/05 z dnia 19.10.2005 r.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze na podstawie całości zgromadzonego materiału dowodowego w tej sprawie podjęło niekorzystną decyzję dla podatnika - utrzymało w całości w mocy decyzję organu I instancji – decyzja z dn. 30.11.2004 r. Nr 405.244/Ah/VII/2004. Niezadowolony podatnik zaskarżył ją do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku jednocześnie wnosząc skargę do Rady Gminy na Wójta (pismo z dnia 9 grudnia 2004 r.) zarzucając Wójtowi dopuszczenia się stwierdzenia nieprawdy.

Komisja Rewizyjna badając dogłębnie całość materiału dowodowego absolutnie nie dopatruje się naruszenia prawa przez Wójta tj. potwierdzenia nieprawdy w piśmie z dnia 06.09.2004 r. skierowanym do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Białymstoku.

Komisja Rewizyjna wnosi do Rady Gminy Mielnik o podjęcie uchwały w przedmiocie rozpatrzenia skargi uznając ją jako niezasadną.

PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY
Mieczysław Jaroszuk